

NATURKLAGENÆVNET ORIENTERER

Nr. 502, september 2009

Lokalplanlagt boligområde – etablering af aflastningshjem for børn med autisme umiddelbart tilladt

Hillerød Kommune traf afgørelse om, at et familielignende aflastningstilbud for børn med autisme var en institution, der ikke kunne lokaliseres på en ejendom, der ved byplanvedtægt var udlagt til boligformål med én bolig for én familie, idet dette var i strid med byplanvedtægtens anvendelsesbestemmelser.

Aflastningshjemmet skal godkendes efter serviceloven og rumme 4 børnegrupper á 4 børn, således at 4 børn kommer i aflastning ad gangen. Hvert barn tilbydes en årspakke på 70 døgn (10 weekender, 30 hverdagsdøgn og 2 ferier af 5 dage). Børnene ankommer i hverdagsdøgnene til huset om eftermiddagen og bliver hentet næste morgen. Om formiddagen er der 1-2 voksne i huset, i øvrigt 2-3. Alle børnene har fast adresse hos deres forældre, og huset er alene tænkt som et aflastningstilbud til forældrene som en forebyggende foranstaltning. Der foregår ikke egentlig behandling men udøves alene en form for aflastningspædagogik, og der lægges vægt på, at tilværelsen er hjemlig.

Det fremgår af Naturklagenævnets afgørelse:

”Ved vurderingen ... skal der efter praksis lægges vægt på, om hovedformålet med den konkrete ønskede anvendelse er, at stedet skal fungere som bolig, og om den virksomhed, der skal foregå, alene er af socialpædagogisk karakter, eller om der skal foregå en egentlig lægelig, medicinsk eller terapeutisk behandling. Der lægges også vægt på antallet af personer, der skal bo på stedet. Endvidere lægges der vægt på, om stedet skal fungere som skole eller arbejdssted.

Med hensyn til opholdssteder for børn og unge under 18 år indgår det desuden i vurderingen, hvor mange pædagoger og lignende der ad gangen arbejder på stedet, og om de ansatte primært varetager funktioner, der kan sidestilles med forældres opdragende funktion i modsætning til en egentlig behandlende funktion.

Det er forudsætning for den omhandlede ønskede anvendelse, at ejendommen godkendes efter servicelovens § 142, stk. 5, som et egnet opholdssted for børn og unge. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at anvendelsen - i relation til planbestemmelserne – skal anses som en institution.

Naturklagenævnet tillægger det vægt, at ansøgningen omhandler et mindre antal børn, der ved hyppige ophold gennem et år opnår en relativ tæt tilknytning til stedet. Børnene skal opholde sig på ejendommen under familielignende forhold, og der foregår ikke egentlig behandling eller undervisning, men de ansatte udøver alene i den tid, børnene opholder sig på stedet, den form for opdragende og pædagogisk virksomhed, der i øvrigt varetages af forældrene.

På baggrund af det om den påtænkte drift oplyste finder nævnet, at anvendelsen i relation til byplanvedtægten må karakteriseres som en – ganske vist noget atypisk – form for boliganvendelse. De forskelle, der er i relation til en sædvanlig boliganvendelse, finder nævnet ikke er planlægningsmæssigt relevante.”

Naturklagenævnet ophævede herefter kommunens afgørelse, da det ansøgte var umiddelbart tilladt.

(Afgørelse af 18. juni 2009, j.nr. [NKN-33-02686](#))

Se også NKN nr. 470, 457 og 369

- planlovens § 18
- boligformål
- aflastningshjem